

blive 4-doblet. Da bidragene både efter gældende og fremtidig ordning betales et finansår bagud, vil den ændrede byrdefordeling først gøre sig gældende i finansåret 1971-72, hvor de kommunale bidrag til staten vil beløbe sig til ca. 45,6 mill. kr.

På samme måde vil elevbidraget til de private gymnasieskoler og kursus til højere forberedelseseksamen først komme til udbetaling i 1971-72 med ca. 8,7 mill. kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Ad 3. Fordelingen mellem staten og amtskommunerne er den samme, hvad enten gymnasiet eller kurset er statsligt, primærkommunalt eller amtskommunalt, og der gælder ingen særregler for den primær- eller amtskommune, som selv driver det pågældende kommunale gymnasium eller kursus.

Efter gældende lov yder hjemstedskommunen kun bidrag for elever på statens eller andre kommuners gymnasieskoler og kursus til højere forberedelseseksamen, for så vidt den ikke selv på optagelsestidspunktet har indrettet tilsvarende undervisning i tilstrækkeligt omfang, eller forholdet er ordnet ved særlig aftale. Endvidere fastsættes de nærmere regler for optagelse af elever på de af staten drevne kostafdelinger af undervisningsministeren. I tilslutning hertil er det i ministeriets bekendtgørelse nr. 291 af 4. september 1961 om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler bestemt, at hjemstedskommunerne kun yder bidrag for elever i gymnasieafdelingen, idet staten til elever i realafdelingen yder et yderligere statstilskud på 10 pct. af statsskolernes bruttoudgifter pr. elev, og at optagelse i en statskoles gymnasieafdeling af en elev, for hvem ingen kommune er pligtig at yde bidrag, kun kan ske med undervisningsministeriets tilladelse. Ved tekst- anmærkninger til de årlige finanslove er endvidere tilvejebragt hjemmel for, at staten overtager den fulde udgift til gymnasieundervisning på statens kostskoler for elever fra kommuner med egen gymnasiskole, jfr. tekst- anmærkning nr. 51 på finansloven for finansåret 1968-69.

Med den ændring, der i nærværende lovforslag foreslås, af udgiftsfordelingen mellem staten og kommunerne, og hvorefter den kommunerne påhvilende udgift pålægges amtskommunerne, finder man ikke længere grundlag for at opretholde den nævnte begrænsning af hjemstedskommunernes bidragspligt til kun at omfatte gymnasieafdelingen og kun for så vidt den ikke selv på optagelsestids-

punktet har indrettet tilsvarende undervisning i tilstrækkeligt omfang, eller forholdet er ordnet ved særlig aftale.

Også her har man lagt vægt på hensynet til at opnå en administrativ forenkling af de gældende regler.

Til kommunale gymnasieskoler med mere end to realklasserækker fastsættes hjemstedskommunens betaling for undervisning af børn i realafdelingen ifølge gældende lovs § 3, stk. 3, efter reglerne i loven om vederlagsfri undervisning i de offentlige højere almenskoler. Denne bestemmelse må ses i sammenhæng med bestemmelsen i lovens § 1, stk. 3, hvor efter statstilskuddet til en sådan gymnasieskole højst kan ydes til to realklasserækker; til overskydende rækker ydes alene tilskud som til folkeskolen. Hjemstedskommunens betalingspligt omfatter samtlige realklasserækker. Af praktiske grunde er betalingen ikke forskellig for de to første og de overskydende rækker.

Når bidraget til andre kommuners gymnasieskoler, herunder også deres realafdelinger, som foreslået pålægges amtskommunen og uden hensyn til, om den selv har indrettet tilsvarende undervisning, finder man det ikke længere hensigtsmæssigt at opretholde den gældende særordning, hvorefter reglerne i loven om vederlagsfri undervisning kommer til anvendelse, når en kommunal gymnasieskole har mere end to realklasserækker. Det vil sige, at amtskommunen til elever i realafdelinger ved sådanne kommunale gymnasieskoler kommer til at yde bidrag på 40 pct. af bruttoudgiften pr. elev i statsskolerne. Da skolekommunen kun modtager statstilskud til to realklasserækker, vil den næppe opnå samme dækning til realafdelingen som efter den hidtidige ordning, hvor hjemstedskommunerne efter reglerne i loven om vederlagsfri undervisning yder et beløb svarende til skolekommunens gennemsnitlige nettoudgift pr. elev. Da der kun findes mere end to realklasserækker ved en enkelt kommunal gymnasieskole, og da det bl. a. af hensyn til knapheden på gymnasielærere må anses for mindre hensigtsmæssigt at have mere end to realklasserækker på en gymnasieskole, finder undervisningsministeriet det ikke betænkeligt at ophæve bestemmelsen i gældende lovs § 3, stk. 3. Bestemmelserne i lovens § 3, stk. 4 og 5, foreslås ligeledes ophævet, da de er konsekvenser af den gældende bestemmelse — der foreslås ophævet — om, at hjemstedskommunen kun er bidragspligtig, for så vidt den ikke selv på optagelsestidspunktet har indrettet tilsvarende undervisning i tilstrækkeligt omfang, eller forholdet er ordnet ved særlig aftale.

Tilskudsordningen til de omhandlede private